

Bleekneus

(verhaal van Theo Dinnissen)

In de zomer van mijn zesde jaar
Gebeurde er iets in mijn nog jonge leven
Ik vind het tot op de dag van vandaag nog raar
Het is mij dan ook altijd bijgebleven.

Ik moest toen naar een vakantiekoloniehuis
Nog wel in Egmond aan Zee
Want ik was een bleekneusje thuis
Al viel dat volgens mij wel mee.

Mijn vader bracht me weg
Helemaal met de trein
wat was ik opgewonden zeg
Ik vond het toen nog fijn.

In het station van Nijmegen
Waar onze grote reis begon
Kwam ik mijn eerste lotgenoten tegen
Ik geloof op het derde perron.

Gaan jullie soms ook naar Egmond aan Zee
Vroeg een dikke slager mijn vader heel zacht
Neem dan ook onze Sjakie mee
Dan betaal ik de trein en vracht.

Zo had ik meteen een nieuwe vriend
Hij was de zoon van een slager
Het was net een bonenstaak dat kind
Wat was dat manneke mager.

De trein die denderde uren lang.
Door dorpen weilanden en bos
We werden wel een beetje bang
En lieten elkaars handen niet los.

's middag kwamen we in Alkmaar aan
Daar moesten we overstappen in een bus
Die zou met ons verdergaan
Naar het einddoel dus.

Toen kwamen wij bij het huis Zwartendijk aan
Midden tussen duinen van zand
En bij de grote poort met oprijlaan
Pakten de nonnen ons al bij de hand.

Ze namen ons mee naar binnen toe
Maar dat was iets waar tegen wij ons verzetten
Wij gilden om onze Va en Moe
Maar zij leken er niet op te letten.

Ik zag nog net mijn vader staan
Met tranen in zijn ogen
Met een gebogen rug is hij weggegaan
De oprijlaan af, het is niet gelogen.

Theo Dinnissen